

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0115 van 26 augustus 2014
in de zaak 1314/0485/SA/3/0458

In zake: mevrouw **Caroline WELLENS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kristof DE MULDER
kantoor houdende te 9700 Oudenaarde, Dijkstraat 75
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de heer **Lode HUYLEBROECK**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Roy VANDER CRUYSEN
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 9 april 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 februari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren van 4 november 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de nieuwbouw van een garage en een overdekte buitenruimte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9230 Wetteren, Kortewagenstraat 52C en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0180F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 juli 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann VAN BRENVLiet die loco advocaat Kristof DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij, en de tussenkomende partij en haar advocaat Roy VANDER CRUYSEN, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Lode HUYLEBROECK verzoekt met een aangetekende brief van 20 juni 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 26 juni 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 19 juli 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de nieuwbouw garage + overdekte buitenruimte”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 augustus 2013 tot en met 12 september 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 31 oktober 2013 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

Behandeling van het bezwaarschrift:

- *De woning en de achterliggende constructies maken geen deel uit van voorliggende aanvraag. Om toch zoveel mogelijk op de verzuchtingen van de bezwaarder te antwoorden kan meegegeven worden dat de woning quasi volledig voldoet aan de stedenbouwkundige vergunning (dossier: 42025/24323/B/2010/315). Op de foto's wordt wel waargenomen dat het buitenschrijnwerk in de achtergevel niet volledig klopt met de aanvraag, echter dit zijn geen vergunningsplichtige werken aangezien dit werken aan de achtergevel betreffen die niet structureel van aard zijn. Ook de constructies op de achterliggende percelen maken geen deel uit van de stedenbouwkundige aanvraag, echter dit betreft duidelijk een schuilhok voor de aanwezige weidedieren. De constructie waarvan sprake uit het proces verbaal van 2002 werd reeds gesloopt. Dit bezwaar wordt niet bijgetreden.*
- *Op 6/06/2008 werd door het schepencollege van de gemeente Wetteren een vergunning uitgereikt aan de bezwaarder (dossier: 42025/3443/B/2008/148) voor het oprichten van een garage op de linker en achterste perceelgrens met een breedte van 4,60m, een bouwdiepte van 12,90m en een hoogte van 3,20m. Op het plan is te zien dat de garage zou worden opgericht in metselwerk en dat een gemene muur op zowel de zijdelingse als achterste perceelgrens zou worden opgericht. De garage is in bestaande toestand niet conform de vergunning uitgevoerd, nl. er werd een houten garage met voorliggende carport opgericht. De bouwheer van voorliggende aanvraag baseerde zijn ontwerp op de uitgevoerde toestand en legde dit voor aan de dienst Stedenbouw en R.O.. Volgens artikel 4.3.1.§2 VCRO wordt de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening beoordeeld o.b.v. onder andere volgende beginselen: het ruimtegebruik, visueel-vormelijke elementen en hinderaspecten. De aanvrager gaf mee dat op deze manier de voorgaande beginselen het meest werden gerespecteerd, aangezien de garage in voorliggende aanvraag aanleunt tegen de opgerichte garage. De dienst Stedenbouw en R.O. kon zich hierin vinden. De bezwaarschriftindiener geeft nu mee dat deze constructies heel recent werden gesloopt, maar levert hier geen bewijs van mee met het bezwaar. Ook op de recentste luchtfoto, noch op de bijgevoegde foto's in het dossier is dit terug te vinden. De garage in voorliggende aanvraag heeft een hoogte van 3,09m, hetgeen lager is dan de vergunde garage van de bezwaarder. Ook al zou de garage van de bezwaarder gesloopt zijn, men kan hier niet spreken van onaanvaardbare burenhinder. De garage zal slechts een beperkte schaduwwerking met zich meebrengen, evenveel als de garage van de bezwaarder met zich mee brengt/bracht. Dit bezwaar wordt dus niet bijgetreden.*
- *Indien de aanvrager en bezwaarder overeen komen dat één van voormelde alternatieven zou worden uitgevoerd dient hier een stedenbouwkundige aanvraag voor ingediend te worden. Deze alternatieven maken echter geen deel uit van voorliggende aanvraag. Dit bezwaar wordt niet bijgetreden.*

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Gelet op de planologische bepalingen waarmee de aanvraag conform is;

Gelet op het bezwaar dat werd ingediend i.k.v. het beperkt openbaar onderzoek; dat dit bezwaar over de algemene lijn niet wordt bijgetreden;

Overwegende dat het oprichten van een bijgebouw zich integreert in het straatbeeld en de omgeving qua vormgeving, materiaalgebruik, volume en esthetiek; dat het bijgebouw complementair is aan de woonfunctie;

Overwegende dat de draagkracht van het perceel niet overschreden wordt;

Vanuit stedenbouwkundig standpunt zijn er geen bezwaren.

De aanvraag kan voorwaardelijk gunstig beoordeeld worden

...

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wetteren verleent op 4 november 2013 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college neemt ter motivering het voorwaardelijk gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar over en sluit zich hier bij aan.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 5 december 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 januari 2014 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het bijgebouw integreert zich in het straatbeeld en de uitgesproken landelijke omgeving qua vormgeving, materiaalgebruik, volume en esthetiek; het refereert naar de architectuur van de woning op het perceel en heeft een beperkte bouwhoogte. Het bijgebouw is overigens volledig complementair aan de aanwezige woonfunctie; de draagkracht van het perceel wordt geenszins overschreden.

Doordat de rechtsaanpalende zijn akkoord niet geeft voor het bouwen tot op de perceelgrens, en bovendien ter plaatse werd vastgesteld dat inmiddels de bestaande garage van de buur aan de rechterzijde, die tot op de perceelgrens was gebouwd, is verwijderd, kan de inplanting tot op de perceelgrens niet worden aanvaard vermits er inmiddels een gewijzigde situatie is ontstaan, die maakt dat er geen afgewerkt geheel meer zal ontstaan maar een wachtgevel op de perceelsgrens.

Een inplanting tegen de perceelsgrens zou resulteren in een last op het aanpalende perceel die groter is dan de normale burenhinder in dergelijke situatie, zonder dat geweten is of de wachtgevel die zo ontstaat zou afgewerkt geraken. Gelet op het protest van de aanpalende buur is dit weinig waarschijnlijk.

De gevraagde garage en berging dient dan ook een bouwvrije strook van 1m breedte te respecteren ten opzichte van de rechter perceelgrens teneinde conform te zijn aan wat gangbaar aanvaard wordt inzake bouwvrije stroken voor beperkte bijgebouwen.

Een dergelijke planaanpassing behoort evenwel niet tot de mogelijkheden lopende de beroepsprocedure.

Een nieuwe aanvraag dringt zich dan ook op.

...”

Na de hoorzitting van 4 februari 2014 beslist de verwerende partij op 13 februari 2014 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De goede ruimtelijke ordening

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Het bijgebouw integreert zich in het straatbeeld en de uitgesproken landelijke omgeving qua vormgeving, materiaalgebruik, volume en esthetiek; het refereert naar de architectuur van de woning op het perceel en heeft een beperkte bouwhoogte. Het bijgebouw is overigens volledig complementair aan de aanwezige woonfunctie; de draagkracht van het perceel wordt geenszins overschreden.

Het inplanten van de garage en de berging tegen de rechter perceelsgrens beantwoordt aan de inplantingswijze van gekoppelde bijgebouwen in de onmiddellijke omgeving van het bouwperceel en kan ook hier als passend beschouwd worden. Dergelijke inplantingswijze van bijgebouwen komen voor in de Kortewagenstraat nrs. 52A en 52B (linksaanpalende percelen van het bouwperceel), nrs. 44 en 46, nrs. 60B en 60C en nrs. 70 en 72.

Het oprichten van het gevraagde op 1m van de grens zou dan ook atypisch zijn. Er kan in deze context ook verwezen worden naar de vergunning van de rechterbuur uit 2008. De gewijzigde situatie, die is ontstaan na het indienen van de vergunningsaanvraag, is te wijten aan een verkeerde uitvoering door derden-beroepsindiener van een stedenbouwkundige vergunning van 6 juni 2008 voor het bouwen van een nieuwbougarage en overdekte buitenruimte tot tegen de perceelsgrens. Enkel het wederrechtelijk gedeelte werd door derden-beroepsindiener verwijderd. De draagschoen in metselwerk en de elektriciteitsvoorziening voor het bouwen van een bijgebouw tegen de perceelsgrens zijn nog steeds aanwezig.

Gelet op het voorgaande is het dan ook niet ondenkbaar dat de wachtgevel van het bijgebouw in de (nabije) toekomst door rechtsaanpalende eigenaars wordt afgewerkt door het plaatsen van een bijgebouw of garage, zonder dat de wachtgevel noch het bijgebouw tegen de perceelsgrens een bijzondere last uitmaakt voor het aanpalende perceel. Uit de (noord)westelijke inplanting van het bijgebouw ten opzichte van de woning en tuin van derden-beroepsindiener valt evenmin een beperking van zonlicht of overmatige burenhinder af te leiden.

Huidige inplanting voorziet bovendien in het loodrecht binnenrijden van voertuigen in de garage, terwijl een inplanting op 1 meter van de perceelsgrens ervoor zorgt dat het bijgebouw en garage grotendeels achter de bestaande woning worden ingeplant. Gelet op de inplanting van de bestaande woning op het bouwperceel en de beperkte doorgang naar de tuin, blijkt een inplanting van het bijgebouw op 1 meter van de perceelsgrens functioneel niet gewenst te zijn.

De aanvraag voldoet aan de goede ruimtelijke ordening en komt voor vergunning in aanmerking. Teneinde voor de buur een esthetisch afgewerkt geheel te doen ontstaan dient de gevel op de perceelsgrens afgewerkt met paramentsteen

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder de voorwaarde dat de gevel op de perceelsgrens dient afgewerkt in paramentsteen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomenende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Zowel uw Raad als de Raad van State oordeelde in meerdere arresten dat het aanzienlijk verlies van licht en uitzicht ten gevolge van het uitvoeren van de vergunning alsook het verlies van het uitzicht dat de verzoekende partij heeft vanuit haar tuin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt ...

Dit is in deze- zoals reeds hoger aangehaald- manifest het geval.

Reeds door de eerdere verbouwing van de aanvrager in 2010 alsmede ingevolge de opgerichte constructies achteraan het perceel, zal de plaatsing van de garage op de perceelsgrens de verzoekende partij compleet insluiten en haar uitzicht en zonlicht wegnemen.

Het uitvoeren van de vergunning leidt tot het feit dat het licht en zicht aan verzoekende partij onmiddellijk zal worden ontnomen, minstens volgt ook uit de administratieve praktijk dat een gebouw zelden of nooit, dan wel pas na een lange periode wordt

afgebroken, zodat de kans op herstel van het hierboven omschreven nadeel zo goed als onbestaande is. (zie...)

Er is bijgevolg voldaan aan de in artikel 4.8.13 V.C.R.O gestelde voorwaarden dat het bestreden vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden door voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

" ...

5.2. Verzoekster beperkt zich tot het voorleggen van enkele foto's van de reeds bestaande bouwwerken. Daarmee toont zij evenwel niet aan hoeveel zonlicht zij nu kan genieten en hoe de vergunde garage dat zonlicht gedurende de verschillende seizoenen zal beperken. Verzoekster brengt bijgevolg te weinig concrete elementen aan om haar nadeel te staven.

Uit het plan blijkt bovendien dat de garage ten noordwesten van verzoeksters tuin komt te liggen en zij dus enkel last zal hebben van schaduw als de zon uit die richting schijnt. Aangezien de zon onder gaat in het westen, lijkt de mogelijke hinder hoe dan ook zeer beperkt. De vermelde constructies achter het perceel, die overigens geen deel uitmaken van de aanvraag, zijn ten noorden van verzoekster tuin gelegen en zijn dus niet van invloed op de lichtinval. Verzoekster toont dan ook niet aan dat het verlies aan zonlicht een ernstig nadeel voor haar vormt.

Ook wat betreft het verlies aan uitzicht, legt verzoekster geen enkele foto voor van het uitzicht dat zij nu heeft in die richting. Gelet op de gegevens van het inplantingsplan en de foto van verzoekster waarop een deel van de garage van de linkerbuur van de vergunningsaanvrager zichtbaar is, mag aangenomen worden dat zij op die garage uitkijkt. Het is dan ook niet duidelijk hoe de aan te bouwen garage haar uitzicht ernstig kan benadelen.

Wat betreft het 'compleet ingesloten' zijn, geeft verzoekster geen volledig beeld van de situatie in en rondom haar tuin. Ook hier wordt het nadeel niet aangetoond en kan niet beoordeeld worden of het ernstig is.

..."

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

" ...

In casu moet worden vastgesteld dat verzoekende partij onvoldoende concreet en precies aangeeft in welke mate de bestreden beslissing haar een nadeel zou berokkenen, en waaruit het moeilijk te herstellen karakter van dat nadeel zou blijken.

Het beperkte fotomateriaal dat verzoekende partij aanbrengt in bijlage 3 van haar stukken, laat uw Raad niet toe om gedegen te oordelen of er sprake is van een verlies aan licht en uitzicht in hoofde van verzoekende partij. De bijgebrachte stukken zijn niet afdoende.

Aan de hand van onderhavige situatieschets kan tussenkomende partij aan uw Raad duidelijk maken dat van enige verlies van licht in hoofde van verzoekende partij geen

sprake is en het beweerde moeilijk te herstellen nadeel dan ook niet ernstig is. [afbeelding]

Voor zover er een “recht op uitzicht” zou bestaan in hoofde van verzoekende partij, quod non, dient te worden opgemerkt dat het uitzicht van verzoekende partij zowel op het ogenblik van het indienen van de vergunningsaanvraag als op heden niet ongeschonden is.

Uit bovenstaande situatieschets (ogenblik vergunningsaanvraag) bevond zich op de perceelsgrens met het perceel van tussenkomende partij een houten constructie/garage met hetzelfde gabarit als het voorwerp van onderhavige vergunningsaanvraag.

Gelet op de omstandigheid dat deze constructie was opgericht in strijd met de stedenbouwkundige vergunning dd. 8 juni 2008, diende deze constructie te worden afgebroken. Verzoekende partij heeft de afbraak van de constructie pas aangevraagd nadat zij kennis had genomen van de onderhavige stedenbouwkundige vergunningsaanvraag door tussenkomende partij.

Op heden bevinden zich nog steeds de elektrische voorzieningen en de fundamenteën op dezelfde plaats, alwaar verzoekende partij opnieuw een garage kan opbouwen.

Daarnaast bevindt zich aan de achterzijde van het perceel van verzoekster nog een houten constructie, in gebruik als tuinhuis.

Van een ongeschonden zicht op het achterliggend gebied is aldus geen sprake. Het beweerde verlies van uitzicht wordt aldus niet gestaafd. Verzoekende partij brengt geen enkele foto voor van het huidig uitzicht. Zij geeft evenmin aan vanuit welke ruimtes zij op heden een zicht zou hebben.

De op te richten constructie wordt ingeplant op 10 meter van de woning van verzoekende partij en de inplanting van de constructie op de perceelsgrens is de normale inplantingswijze in de onmiddellijke en ruimte omgeving van het bouwperceel. Dit mag tevens duidelijk blijken uit onderstaand overzicht van gekoppelde garages op de perceelsgrens in de Kortewagenstraat: [afbeelding]

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad bevolen zou kunnen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten

beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, haalt de verzoekende partij aan dat haar perceel ingevolge de bestreden beslissing zal worden ingesloten waardoor haar zonlicht en uitzicht zullen worden weggenomen.

De Raad merkt evenwel op dat de woning van de verzoekende partij, evenals het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, gesitueerd moet worden in een voor woningbouw bestemd gebied zodat van de verzoekende partij in redelijkheid een normale mate van tolerantie mag worden verwacht ten aanzien van hinder eigen aan een dergelijk gebied. Er zal met andere woorden pas sprake zijn van een ernstig nadeel wanneer het relatieve evenwicht tussen het bestaan van hinder eigen aan een voor woningbouw bestemd gebied en de tolerantie die van de verzoekende partij ten aanzien van dergelijke hinder verondersteld mag worden, wordt verbroken dan wel ernstig wordt verstoord.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij niet, minstens niet op een voor de schorsing voldoende wijze, aantoont dat vermeld evenwicht wordt verstoord, laat staan dat het zou worden verbroken ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

De verzoekende partij legt enkele foto's van haar actueel uitzicht neer maar de Raad kan hieruit niet afleiden of de beweerde visuele hinder en het gevoel van ingeslotenheid dermate ernstig is dat het vermelde evenwicht daadwerkelijk wordt verbroken dan wel ernstig wordt verstoord en in die zin de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing desgevallend kan verantwoorden.

De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij met betrekking tot het ingeroepen verlies aan zonlicht geen enkel dienstig stuk neerlegt zodat niet kan worden nagegaan of vermeld nadeel de voor de schorsing vereiste ernst vertoont. Uit het inplantingsplan blijkt bovendien dat de garage noord-west gelegen is zodat de vermeende ernst van de verminderde bezonning reeds in belangrijke mate moet worden gerelativeerd.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0485/SA/1/0458.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 26 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Thibault PARENT

Filip VAN ACKER